

András Sándor

EZEN A TEREPEEN

egyik nap mint az ásít
nincs új a napló alatt
se győzelem se vereség se lövészárokharc
nincs kincs külellenség
akkor pedig belső kell
belvérfürdő vérhas vérfej
agyamat elönti a testvér
lecsapolni lemosni
mit rákentek az ávós századosok
a berugott évezredek
no meg a hőzöngő szekértábornokok
harcra magyar hív a hova
két tábor közt egy hazáért
omlik a hiába várunk
a hiába vérünk
mi egyek vagyunk az önpusztításban
nekünk mohács kell
bizony önmohács
ezen a terepen
ahol a két szomszéd vár
mikor dől ki a másik
mikor hasad a hasad
dehogyan a hajnal
ezen a terepen harc kell
ezen a terepen titokban
titokzatosan
szívtömlőcökben így imádkozunk:
mi urunk a harc
ki vagy a gennyekben
az önütött és felvakart sebekben
eljött hát a te országod
meglett hát a te akaratod

miként a szívekben úgy a terepen is
mindennapi gyalázatunk add meg nekünk ma
és ne bocsásd meg a mi gyengeségünk
miként mi sem bocsátunk meg az ellenünk vagdalkozóknak
hiszen elvittél minket a kísértetekbe
és most duettben daloljuk egymásnak szabadulva
szabadíts meg a gonosztól
szabadíts meg a gonosztól
hisz tiéd az ország a hatalom és a dicsőség
ezen a terepen
ahol átkokat zúg és nemcsak négy folyó
ezen a terepen
anyaföldnek mondjuk
ahol ha élni nem is belehalni jó

(*Alföld, 2004/10.*)

ANDRÁS SÁNDOR 1934-BEN SZÜLETETT BUDAPESTEN. VERSET ÉS ESSZÉT ÍR.
KORTÁRS-DÍJAS.